

نهایی؛ قصه غم انگیز سالمدان

مادر بزرگ هر بار که سرفه می‌کند خس‌خس ریه‌اش بلند می‌شود و هر بار این اتفاق می‌افتد حامد نوه او که سر میز غذا است با قهر و بدگویی بلند می‌شود. اوایل پدرش با چشم غره یا تشری او را سر جایش می‌نشاند، اما حالا دیگر حامد بزرگ شده است و خودش باید بهمدم درست و نادرست چیست. متاسفانه حامد فقط منتظر مرگ پیزون است. او این را حتی با وقارت به خود پیزون هم گفته است.

جام جم آنلاین: مادر بزرگ هر بار که سرفه می‌کند خس‌خس ریه‌اش بلند می‌شود و هر بار این اتفاق می‌افتد حامد نوه او که سر میز غذا است با قهر و بدگویی بلند می‌شود. اوایل پدرش با چشم غره یا تشری او را سر جایش می‌نشاند، اما حالا دیگر حامد بزرگ شده است و خودش باید بهمدم درست و نادرست چیست. متاسفانه حامد فقط منتظر مرگ پیزون است. او این را حتی با وقارت به خود پیزون هم گفته است.

این رفتار چیزی است که حمید از بچگی آموخته است. مادرش همیشه زیرگوش او می‌خواند که بالاخره او می‌میرد و من از مراحتش راحت می‌شوم. او از سواس‌ها و بدخلقی‌های مادر شوهرش می‌گفت و تا می‌توانست حمید را از او دور می‌کرد و الان که حمید این بدرفتاری‌ها را با مادر بزرگ می‌کند او چندان هم ناراحت نیست.

ریشه‌های بدرفتاری

سوء‌رفتار با سالمدان یا سالمندآزاری از جمله پیامدهای افزایش تعداد سالمدان در خانواده‌ها و کوچک شدن فضای خانه و اختلاط بیش از حد فضاهای خصوصی افراد است.

اما تنها دلیل این بی‌مهری افزایش امید به زندگی نیست. وضع نامناسب اقتصادی خانوار و تربیت نادرست فرزندان در ارتباط با حفظ احترام والدین و عدم استقلال مالی پدر بزرگ و مادر بزرگ‌ها از فرزندان و نوه‌ها کم‌کم سبب می‌شود آنان جایگاه اصلی خود را در خانواده از دست بدهند و گاه به عنوان یک سربار به آنها نگاه شود.

پژوهشی در مورد میزان و انواع سوء‌رفتار خانگی با سالمدان مراجعه‌کننده به پارک‌های شهر تهران با پرسش از 400 نفر از سالمدان زن و مرد 60 ساله نشان داد 88 درصد از نمونه‌های پژوهش تجربه حداقل یک نوع از سوء‌رفتار و 25 درصد از نمونه‌ها تجربه همزمان چند نوع سوء‌رفتار را تحمل کرده‌اند.

نتیجه یک پژوهش نشان می‌دهد 85 درصد از پاسخ‌گویان تجربه سوء‌رفتار عاطفی، 68 درصد تجربه غفلت، 40 درصد تجربه سوء‌رفتار مالی و 35 درصد از نمونه‌ها تجربه سوء‌رفتار جسمی را عنوان نمودند.

آینده و سالمدان پرشمار

طبق پیش‌بینی سازمان بهداشت جهانی، سال 2020 میلادی بیش از یک میلیارد نفر بالای 60 سال عمر خواهد داشت.

در حالی که این رقم در حال حاضر 580 میلیون نفر است. از یک میلیارد نفر سالمند بالای 60 سال 2020 میلادی، 710 میلیون نفر در کشورهای پیشرفته خواهد بود که این رقم همانکنون 330 میلیون نفر است.

جامعه‌شناسان معتقدند این گروه از جمعیت که نیازمند توجه و آسیب‌پذیر هستند از لحاظ اجتماعی، بهداشتی و تغذیه‌ای باید مورد توجه قرار گیرند.

افزایش شمار سالمدان در کشور همزمان با تغییر در سبک زندگی، فشار بیشتری را بر اعضای خانواده وارد کرده و از طرف دیگر هزینه‌های بالای نگهداری آنها در مراکز مراقبت سالمدان، خطر سوء‌رفتار و آزارسازی به آنها را افزایش می‌دهد، البته خوشبختانه در کشور ما 92 درصد از سالمدان در کانون‌های خانوادگی زندگی می‌کنند، اما این بدان معنا نیست که این افراد کلا از خشونت و سوء‌رفتار دور می‌مانند.

غم‌انگیزترین موضوع این است که خیلی از این افراد توسط خانواده‌ها مورد سوء‌رفتار قرار می‌گیرند بی‌این‌که بدانند رفتار آنان خشونت به حساب می‌آید.

سالمندانی در بیمارستان‌ها رها می‌شوند یا تحت درمان قرار می‌گیرند که مورد ضرب و شتم قرار گرفته‌اند، اما قانون مدونی برای گزارش کادر درمان در مورد خشونت‌های جسمی که در مورد آنها اعمال شده است وجود ندارد یا اگر هست به آن عمل نمی‌شود. مردم به خشونت‌های کودکان و زنان بسیار حساس‌تر هستند تا سالمندان.

#171&الف؛ سوپر وایز بخش ارتوپدی یک بیمارستان دولتی است که شاهد اعمال خشونت‌های کودکان و زنان بسیار حساس‌تر هستند تا سالمند بوده است.

او می‌گوید: زن سالمندی در این بخش بستره است که هیچ‌کس او را از اینجا نمی‌برد. این زن یک بار به خاطر شکستگی مراجعه کرده بود که درمان شد و به خانه برگشت، اما پسرش طوری او را زده بود که نتواند به خانه برگرد و او را با شکستگی لگن به اینجا آورد و حالا مدت زیادی است کسی از او خبری نمی‌گیرد و پیرزن روزبه روز ناتوان تر و رنجورتر می‌شود. ما به او رسیدگی می‌کنیم، اما این جراحت عمیقی است که بر روح و جان او نشسته است.

انواع خشونت

خشونت‌های شناختی، روان‌شناسی، اجتماعی یا مالی سالمند شده و منجر به کاهش کیفیت زندگی او می‌شود نیز سوءرفتار و اعمال خشونت‌های سالمند به حساب می‌آید.

خشونت روانی (تحقیر، دشمنان، از میان بردن اعتماد به نفس و سرزنش)، خشونت اقتصادی (در مضيقه مالی دائم قرار دادن قربانی)، خشونت اجتماعی (ازدواج اجتماعی و ممانعت از برقراری روابط اجتماعی) و خشونت جنسی- که یکی از مصادیق آن جلوگیری از ازدواج مجدد سالمند است – از انواع خشونت هستند.

اکثر اندیشمندان و صاحب‌نظران علوم اجتماعی زنان و کودکان را قربانیان اصلی خشونت در خانواده تلقی کرده و از سالمندان کمتر یاد می‌کنند اگرچه وجود همسرآزاری و کودک در مقایسه با سالمندآزاری از فراوانی بیشتری برخوردار است، اما این امر دلیل بر نفی سالمندآزاری نیست.

افسردگی به خاطر خشونت

تهدیدهای متداول مانند دوست نداشتن سالمند، موردپسند نبودن، دشنام دادن، تمسخر و استهzaء سالمندان در جمع، ممنوعیت برقراری ارتباط با دیگران، بی‌توجهی نسبت به نیازهای جسمانی، اجتماعی و روانی سالمند، همه خشونت‌های روانی است که سلامت روانی سالمند را به مخاطره می‌اندازد و موجب بروز احساساتی همچون بی‌میلی به زندگی، سرزنش خود، نداشتن اعتماد به نفس و نگرش مثبت، احساس یاس و نامیدی و درماندگی، ترس از مردم، اضطراب، احساس گناه، احساس حقارت، احساس عدم شایستگی و خودارزشمندی و نهایتاً کناره‌گیری سالمند می‌شود.

#171&د؛ سکینه – 70 ساله‌ای است که با دامادش زندگی می‌کند. او می‌گوید: دامادم از حضور من ناراحت است، اما بچه‌های او مرا خیلی دوست دارند.

او برای این که مرا زجر دهد از بچه‌ها بهانه می‌گیرد و آنها را می‌زند. وقتی آنها به من پناه می‌آورند با خشم و نفرت به من نگاه می‌کند و دستش را روی من هم بلند می‌کند، اما نمی‌زند و می‌رود. این‌جور موضع دلم می‌خواهد بمیرم و این بچه‌های بی‌گناه به خاطر من عذاب نکشند، اما جایی برای رفتن ندارم. یک بار خودم رفتم به کهریزک که قبول کنند، اما گفتند تو کس و کار داری و کسی از خانه بیرون نکرده و بیمار هم نیستی. دیگران به تو اولویت دارند.

باید کاری کرد

خانواده‌ها از هم سردتر می‌شوند و سالمندان جایگاه اصلی خود را از دست می‌دهند. نوه‌ها دیگر عاشق مادربزرگ‌ها و پدربزرگ‌ها نیستند و احترام لازم را به آنها نمی‌گذارند. ما در سه دهه آینده سالمندانی تنها، غمگین، منزوی و مطرود خواهیم بود. آیا این آینده‌ای است که برای خود و فرزندانمان تصور می‌کنیم؟ اگر نمی‌خواهیم این خشونت‌ها گسترش یابد از حالا باید کاری کرد.

تدوین قوانین حمایتی از سالمندان و ضمانت اجرایی لازم برای خانواده‌ها در مورد طرد یا ترک بزرگان خانواده در مقابل حمایت و

تشریف خانواده‌هایی که سالمدان خود را بخوبی نگهداری می‌کنند و تشویق و تشکیل انجمن‌های حمایت از سالمدان در سطح کشور برخی راهکارهایی است که می‌تواند افق روشن‌تری را پیش‌رو باز کند.

ماندانا ملاعلی